

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

XXV.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122751)

XXV.

*Salut. in Servatore Christo Reverende & clarissime D.
Doctor, amice & frater charissime.*

ET si permagnum ex obitu reverendi & clarissimi viri, D. Doct. Erasmi, fratris tui p. m. dolorem animo, ut debuimus, concepimus, recreati tamen nonnihil, & in spem bonam iterum erecti sumus, posteaquam intelleximus, Nobiliss. & Ampliss. Scholarchas nostros, de te in pie defuncti fratris locum substituendo, serio cogitare: quod quidem ut facerent, nos etiam nonnihil admonendo & interpellando elaboravimus. Quamvis vero erga Ecclesiam & Academiam patriæ tuæ, ita animatum te esse nobis persuademus, ut quantum omnino possis, ejus causa facturus sis omnia, brevi tamen hoc Epistolio compellendum rogandumque putavimus, ut quod per te facturus esses, nostra etiam causa faceres libentius. Præclarissime de Ecclesia hac & Schola, ut & de multis aliis meritis est piæ recordationis parens, & tuus & noster, ejusque nomen non cum ipso intercidit, quod hostibus & obrectatoribus ejus videmus evenisse, sed adhuc non modò apud pios & bonos, quibus vivens etiam gratus acceptusque fuit, grata cum recordatione conservatur, sed inimicis etiam ejus, si qui adhuc supersunt, terrori est & formidini. Verè enim in ipso impletum est, quod Syracides alicubi ait: Non est mortuus, quia similem sibi reliquit post se: qui scilicet & vindicare posset paternum nomen atque confessionem adversus hostes, & amicis etiam exemplo paterno benefacere. Talis cum fuerit defuncto patre Doctor Erasmus p. m. & nunc ipse quoque, DOMINO ita volente, rebus humanis sit exemptus, ad te animos oculosque suos nostra convertit Academia, & quod aliquotante annis in patre, nunc in fratre amisit, id totum à te requirit. Speramus itaque, te haud gravatè id, quod petimus, concessurum nobis esse, atque ut id facias, majorem in modum à te petimus. Etsi verò non ignoramus, rationes esse aliquas, neque eas planè contemnendas, quæ te ista in statione, in qua nunc es, retinere possent, tamen alias & quidem graviores causas esse arbitramur, quæ te, ut noster esse velis, commoneant & commoveant. Diceremus aliquid de Stipendio, si id tibi præcipuum esse putaremus: sed quia *ἀφιλὰς ὄψο* te esse scimus, & quia Dom. Scholarchæ liberaliter se tecum acturos esse promiserunt; speramus eas tibi pro nostræ quidem Reip. & Academix modo conditiones oblatum iri, quæ possint recipi. Existimamus etiam in isto vestræ regionis periculo, quod à quotidianis Turcarum incursionibus nunquam non imminet, faciliùs honestissimam matronam, conjugem tuam in hanc migrationem consensuram. Quod verò caput est & cardo totius negotii, non, ut opinamur, negabis, aliquanto plurium studiis nostra in Academia, quam in illo Gymnasio te posse prodesse. Cum igitur sine dubio insignia illa dona, quæ à DOMINO accepisti, maximo cum scenore illi cupias aliquando restituere,

non

non negliges occasionem hanc, quæ in ipsa patria tua, & inter veteres tuique studiosissimos amicos ultrò tibi offertur. Scriberemus plura in hanc sententiam, nisi injuria prope affici te à nobis vereremur, si de tua voluntate vehementius dubitaremus. Benè in Christo Servatore, vir reverende & clarissime, vales, Argentorato, 5. Idus Martias, ann. Christi Servatoris, 1593.

REV. 1144

studiosissimi,

Præses, & Pastores Ecclesiæ Argentinensis,

Joh. Pappus, D.

Johannes Faber, pastor ad
St. Thomam.

Joannes Liptizius, pastor
ad S. Petrum Juniorem.

& suo, & reliquorum fratrum nomine atque
mandato.

XXVI.

Salutem in Servatore Christo, Reverende & clarissime

Domine Doctor, Domine, amice & frater plurimum colende.

Magnum quidem vulnus Ecclesia & Academia nostra morte reverendi & de omnibus nobis optimè meriti viri, Superintendentis & Præceptoris nostri, Dn. Doct. Johannis Marbachii, parentis tui, acceperat. Verùm quamdiu filium ejus, fratrem tuum, Doct. Erasmum p. memoriæ, penes nos habebamus, non omninò mortuus pater, sed in ipso adhuc filio superesse nobis videbatur. Nunc autem isthoc etiam in cœlestem Academiam translato, vulneris illius magnitudinem, nostramque orbitatem magis magisque sentimus. Quo magis enitendum nobis est, ut damnum hoc primò quoque tempore sarciamus, talemque successorem deligamus, qui Antecessorum vestigiis insistere, præclarumque eorum cursum possit perficere. Circumspicientibus autem nobis undiquaque, nemo apparet, qui vel facere id rectius possit, vel à nobis magis debeat optari, quam tu solus. Ut enim ea doctrinæ & virtutis subsidia nunc omittam, quæ à Patre accepta, cum fratre habebas communia, ita ut

alter-